լինի. վասն զի բազում տեսութիւն ունի նորա նստելն ի այդ երկիրն. զոր Տէր Յիսուս օգնեսցէ նմա իւր կարողութեամբն։ Եւ Քրիստոսի մարդասիրին փառք յաւիտեանս. ամէն։

(Աղաչեմ զամենեսեան վասն խորտակեալ եղջերիս նորոգելոյ աղաչել զՏէր։ – Զծոյլս ի բարիս և զարագս ի չարիս, զմեղսաներկ և զթշուառականս և զանվարժս, աղաչեմ յիշել ի Տէր. բայց վասն գրին անմեղադիր լերուք վասն Աստուծոյ, զի թանաքս ոչ էր բարի)։

Եւ որպէս գրեալ կայ յառաջագոյն ի գրիս այսմիկ՝ զհալածումն և զնեղութիւն և զաւերումն ողորմելի Հայ ազգիս մերում, եթէ որպէս բռնութեամբ ուրացուցին և հաւատոյ հանին, և զեկեղեցիքն քանդեցին ի հիմանէ, և զամենայն սպառք և զանօթք եկեղեցոյ ափշտակեցին. զոր այդ պեղծ անօրէն Աղեքշանտրին հրամանաւն գործեցին զայս չափ ինչ, զոր ոչ կարեմ (ընդ) գրով արկանել այժմ զնոցա ամբարշտութիւն և զանօրէնութիւն։ Զոր մարդասէրն և բարեգութն Աստուած յարոյց ի վերայ նոցա զայս արագահաս պատուհասն, որ երկոտասան աւուր մէջն կորեան և անյայտ եղեն իբրեւ զծուխ հրոյ. և թէպէտ փոքր մի ժամանակ բարձրացան այդ անօրէնքն իբրեւ զմայրսն Լիբանանու, այլ իբրեւ զփոշի անցան. զոր տարաւ մրրիկ հողմոյ։ Վասն որոյ զոհութիւն և փառք Աստուծոյ։ Բայց Լուսաւորչին ողորմելի ազգն փոքր ի շատէ մխիթարեցան Աստուծոյ ողորմութեամբն՝ զոր ետ նոցա Տէր Աստուած զայս ինչ մխիթարութիւն, զոր տեսին իւրեանց թշնամիքն ցրուեալք և փախստականք, և տուն նոցա կործանեալ։ Եւ զի հրամանաւն Աստուծոյ այս բարեպաշտ Տեսբոթն հաստատեցաւ իւր իշխանութիւնն ի վերայ երկրին այնմիկ. և զՀայ ազգն դարձոյց, և շնորհեաց նոցա զիւրեանց օրէնքն, որ Հայոց օրինաքն լինին համարձակ. և ոչ ոք նոցա բան չխօսէ և կամ դատէ. ով ոք զՀայ ազգն դատէ և կամ նախատէ վասն օրինացն, նայ [1]... գլխով պատժեն։

1562 Հայոց թվ. ՌԺ. Իլովի արհի եպիսկոպոսն Գժէօնց Թարլոյ եկաւ ի Կամենից. և մեք Հայոց քահանայքս գնացաք ի մօտն՝ ընծայիւք. և քան զչափն աւելի ընդունեց զմեզ։

Եւ ապա եկն մեր արհի եպիսկոպոսն Տէր Գրիգոր ի Կամենիցս, որ է աթոռակալ ամենայն Հայոց, որչափ մեն է Նեմեչի երկիր։ (Ամենայն Հայոց մերազգեաց որք ի Գերմանիա)։

1562 Հայոց թվ. ՌԺ. Նոյեմբ. ԺԳ. Փառք Աստուծոյ Հօր անմահի, և Որդւոյն Աստուծոյ Միածնի, և Ս. Հոգւոյն Աստուծոյ ճշմարտի։

1562 թվ. ՌԺԱ. Սարգիս տամղաճին առ Աստուած փոխեցաւ, Աստուած ջնջէ զիւր մեղքն զոր գործեալ է կամաւ և ակամայ։ — Եւ ի նոյն ամին պարոն Դուկալ պէկն ի Աստուած փոխեցաւ. և ի նոյն ամին զորդին իւր

1. Բառ մի կամ երկու պակսի պատճառաւ թղթին պատառման. թերեւս բլլայ «գլխով»։